

BILLEDHUGGERVÆRKSTED BJØRN NØRGAARDS AKTIVITETER I 2012 ACTIVITIES OF SCULPTOR WORKSHOP BJØRN NØRGAARD IN 2012

MEN / BUT

Hvordan kommer vi videre? / How to proceed?

Et manifest for den grænseoverskridende finans kapital's aktiviteter kunne være een vigtig kunstnerisk aktivitet i 2013.

Kunne vi forestille os en poetisk finansverden hvor den vigtigste kapital er mennesket, dets skabende evner, ideer og kunnen, hvor den døde kapital frisætter den enkeltes visioner, kreativitet og virkelyst, den levende kapital som skaber en dynamisk og smukkere verden

A manifesto for the transgressive financial capital's activities could be one important artistic activity in 2013.

Could we imagine a poetic world of finance where the most important capital is humans, their creative abilities, ideas and skills and where the dead capital unleashes the individual's visions, creativity and initiative – the vibrant capital which creates a dynamic and more beautiful world.

»Det uregulerede finansmarkeds manifest«

Der går et spøgelse gennem den globale verden, den grænseoverskridende, anonyme finanskapitals spøgelse. Alle demokratier og større magter i verden har givet op over for dette spøgelse, EU, USA, Rusland, Kina, de intellektuelle og ret og rimelighed.

Denne kendsgerning viser to ting.

Det globale finansmarked anerkendes allerede af alle globale magter som en magt, og har underlagt sig alle demokratiske institutioner, og al kulturel og menneskelig anstændighed.

Det er på høje tid at den globale finansverden giver hele verden klar besked om dens synsmåde, deres mål, deres tendenser, stiller et manifest fra finansverdenen selv med eventyret om den globale finansverdens spøgelse.

Men den globale finansverden gemmer sig bag anonymitet, et uigennemskueligt netværk af politiske forbindelser, lobbyister, korruption, intriger og bestikkelse direkte, indirekte, og først og fremmest bag et demokratisk og moralsk underskud i EU og USA.

»The Manifesto of the unregulated financial market«

A spectre is haunting the global world – the spectre of the transgressive, anonymous financial capital. All democracies and major world powers have given up against this spectre: EU, USA, Russia, China, the intellectuals and right and reason.

Two things result from this fact.

The global financial market is already acknowledged by all global powers to be itself a power, which is subject to all democratic institutions, and all cultural and human decency.

It is high time that the global financial world should openly, in the face of the whole world, publish their views, their aims, their tendencies, and meet this nursery tale of the spectre of the financial world with a manifesto from the financial world itself.

But the global financial world is hiding behind anonymity, an impenetrable network of political relations, lobbyists, corruption, intrigues and bribery – both direct and indirect, and first and foremost, behind a democratic and moral deficit in the EU and USA.

**»Fremmede! Gå ikke inden for gitteret og muren, som omgiver templet.
Den der pågribes, vil kun have sig selv at takke for den død, der følger.«**

Skulptur til »Den Frie« forårsudstilling
Træ, gips, marmor, glas, kobber, etc.

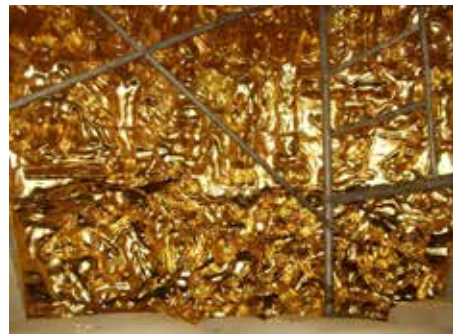
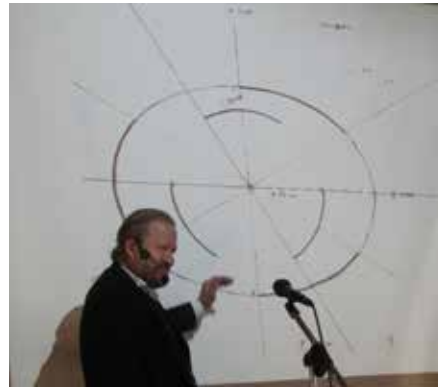
**»Stranger! Don't go inside the fence or the wall, that surrounds the temple.
He who gets caught, will only have himself to blame for the death to follow.«**

Sculpture for »Den Frie« spring exhibition
Wood, plaster, marble, glass, copper, etc.

Riv Dette Tempel Ned

Skulptur til Ikast kirke

Skulpturen ligger i rummet mellem byens rum og kirkens rum, således at man bevæger sig fra det sekulære rum gennem den gammeltestamentlige port, hvor man så befinder sig i mellemrummet mellem det gamle og det nye testamente, går videre ind i det nye testaments rum, skulpturens indre rum, her ser man himlen igennem Davids stjernen, og går igen ud i det sekulære rum.

Skulpturen er da et sted, hvor vi kan reflektere over forholdet mellem tradition og modernitet, det religiøse rum og det rationelle rum.

Tear This Temple Down

Sculpture for Ikast church

The sculpture sits between the city space and the church space, so that one moves from the secular space and through the port of the Old Testament into a space between the old and the New Testament. From here, one continues further into the space of the New Testament, the inner room of the sculpture. Here, one sees the sky through the Star of David, and then finally continues back out into the secular space.

The sculpture is thus a place where we can reflect upon the relationship between tradition and modernity, the religious space and the rational space.

»Alreadymade«

Fontæne i bronze, del af murværk.

René og Ursula Blocks have på Møn er tilbage i 1990'erne blevet udsmykket med et granit/murstens mur-rum. Det har fra start været planen at vand skulle løbe ned af muren. Der er nu skabt en fontæne, støbt i bronze. Et pissoir, en Buddha, et harehoved og en flex slange (til lyd), alle med referencer til de fælles venner og kunstnere Duchamp, Paik, Beuys og Henning Christiansen.

»Alreadymade«

Fountain in bronze, part of the garden wall.

René and Ursula Block's garden in Møn has, back in the 1990's, been decorated with a granite/brick wall space. From the beginning it was planned that water should run down the wall. Now, a fountain has been created, cast in bronze. A urinal, a Buddha, a hare's head and a flex hose (for sound), all with references to the mutual friends and artists Duchamp, Paik, Beuys and Henning Christiansen.

**»Fuglebad til Joyce«,
Fairmont, Minnesota**

Højde 225 cm x diameter 100 cm. Fuglebad i bronze, med forgyldte figurer på granitsokkel. Ideen til dette fuglebad blev undfanget hos Steven Vaughn. Han inviterede sine kunstner venner med tilknytning til Xiamen, og hans mor Joyce, til at lave et fuglebad til hendes have i Minnesota, hvor hun boede. »Fuglebad til Joyce«, er modelleret og støbt i Xiamen, Kina.

**»Bird bath for Joyce«,
Fairmont Minnesota**

Height 225 cm x diameter 100 cm. Birdbath in bronze with gilded figures, on a base of granite. The idea for this birdbath was conceived at Steven Vaughn's. He invited his artist friends with connections to Xiamen, and his mother Joyce, to create a birdbath for her garden in Minnesota, where she lived. »Bird bath for Joyce« is modelled and casted in Xiamen, China.

Le Monde Est Plat

Hvid og sort beton. Farvet glas i hullerne. Højde 8 meter, bredde 12 meter, dybde 4 meter.

Kunstmuseet HEART's 6. Socle du Monde Biennale d. 15. september under titlen »INVOLVER«.

De involverende værker produceredes i et samarbejdet mellem private lokale virksomheder og kunstnere.

Le Monde Est Plat

White and black concrete. Stained glass in the holes. Height 8 meters, width 12 meters, depth 4 meters.

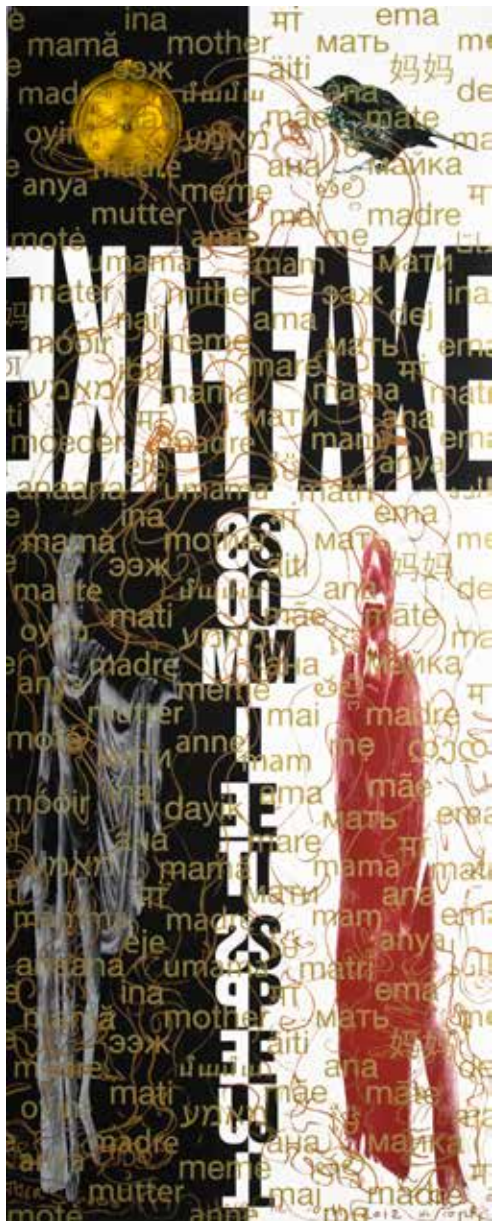
The art museum HEART's sixth Socle Du Monde Biennale, September 15th. Under the title »INVOLVE«.

The involved pieces are produced in cooperation between private local companies and artists.

Fake – Som I Et Spejl

Udstilling i Galleri Susanne Ottesen, oktober

Udstillingen FAKE – Som i et spejl, fremstiller i 3 rum 3 forskellige indgange til diskussionen om menneskets evne til at gøre løgn til sandhed og sandhed til løgn, evnen til at

Cette est une pipe pigmentfævet svamp/pigment dyed sponge, malet udstoppet hare/painted taxidermy rabbit, pibe/a pipe, glas/glass, træsokkel/wooden plinth, 184 x 48 x 78 cm

skabe nyt, som både kan være smuk og grusom, kunsten er der, hvor denne egenskab eksisterer i sin rene form.

H.C. Andersens eventyr »Nattergalen« er universel til alle tider, et lære stykke i, hvorledes mennesket farer vild i evnen til at skelne mellem sandt og falsk, mellem original og kopi, mellem radikalitet og opportunisme ... osv.

Arti – lustia – scientia stukmarmor/stucco marble, scagliola, messingramme/brass frame, 200 x 200 x 48 cm

Netop i disse tider hvor eventkultur og oplevelsesøkonomi har ophøjet generalisterne og hurtigsnakkerne til heltene.

Hvor indsigt, erfaring og fagkundskab anses for et handicap, bagstræberisk og lettere bedaget. Hvor markedet er kunstens højeste autoritet og forholdet mellem men-

nesker er sat til salg for højest bydende, var Andersens historie i sin enkle form og dog overraskende i detaljen, et billede der kunne udvikle sig i denne skulptur af samme navn, som så blev til disse 3 rum.

Nattergalen/The Nightingale kunstgræs/artificial grass, glas/glass, mahogni/mahogany, granit/granite, forgyldt bronze/gilt bronze, udstoppet nattergal/taxidermied nightingale, 230 x 187 x 168 cm

Fake – As In A Mirror

Exhibition at Gallery Susanne Ottesen, october

The exhibition »FAKE – As in a mirror« shows, in 3 rooms, 3 different entries to the discussion of man's ability to turn a lie into truth and truth into a lie and the ability to create something new, which can be both beautiful and cruel. Art is there, where this ability exists in its purest form.

HC. Andersen's fairy tale »The Nightingale« is always universal, a lesson in how people get lost in the ability to distinguish between true and false, between original and copy, between radicalism and opportunism ... etc.

Especially in these times where the event culture and experience economy have elevated the generalists and fast talkers to be the heroes.

Where insight, experience and expertise are considered disabilities, retrogressive and slightly aged.

Where the market is art's highest authority and the relationship between people has been put up for sale to the highest bidder, Andersen's story was in its simplest form and yet in surprising detail, a picture that could develop in this sculpture of the same name, and which became these 3 spaces.

»Historien om en moder«

Et aflangt rum, den ene endevæg er dækket af spejle, den modsatte er hvidmalet hvor ordet »mor« står skrevet på utallige sprog, spejlvendt, så det spejles retvendt i spejlvæggen. Mellem væggene står en stor sengelignende jernkonstruktion, to vertikale gitre som gavle, et horisontalt gitter som sengeleje, på lejet ligger en barnelignende forgyldt keramisk figur. På gulvet under barnet er en cirkelformet sort granitplade, på pladen er anbragt en brystpumpe fra 40'erne, en lille skål med æter, en ligesidet retvinklet gibskube og en vilkårligt dannet gibsklump, ved siden af står en dunk med æter. På spejlvæggen er anbragt en operationslampe lodret, midt på væggen med ord er et lille vindue, så man kan kigge ind i rummet, ophængt i loftet over jernkonstruktionen er en oval hvælvet gibsskal.

»The Story of a Mother«

An elongated room, one of the end walls is covered with mirrors, the opposite is painted white with the word »mother« written in numerous languages, mirrored, so that it is reversed to be read correct in the mirror wall. Between the walls there is a large bed like iron construction, two ver-

tical grids as gables and a horizontal grid as a bed. On the bed lies a child-like gilded ceramic figure. On the floor under the baby there is a circular black granite plate. A breast pump from the 40's is placed on the plate along with a small bowl of ether, an equilateral cube made of plaster and a randomly formed lump of plaster. Next to it, a bottle of ether. An operation lamp is placed vertically on the mirror wall. In

the middle of the wall of words, there is a small window so you can look into the room. Hanging from the ceiling over the iron construction, is an oval vaulted shell of plaster.

Komplementariteten mellem uafvendelige modsætninger som tilsammen er dele som reflekteres i det konglomerat vi kalder vores tilværelse og som kun erkendes når de genspejles igen og igen og igen ...

The complementarity between inevitable contradictions which all together are parts reflected in the conglomerate we call our lives and are only recognized when they are reflected again and again and again ...

*Home sweet home in a global world
Whats made us civilized, our cultural heritage or evolution?
We share the same father, whats the problem, the mother?
You can't seduce death*

*Old style – New style
How to combine nature and modern life?
Has beauty been dumped, is love for sale?*

Patineret bronze med forgyldning/ Patinated bronze with gilding

Men I gør det til en røverhule (h. 55 cm)

Forklarelse/Tabor (h. 55 cm)

Johannes Døberen/Agitatoren (h. 50 cm)

Elias/Ravnene sørger for dig (h. 47 cm)

Peter ser Lyset (h. 35 cm)

Occupy now/Resistance (h. 41 cm)

Occupy now/Anger (h. 35 cm)

Occupy now/Forward (h. 47 cm)

Occupy now/Hope (h. 40 cm)

Occupy now/Grief (h. 40 cm)

Wall street Stockbroker 2008/Chocked (h. 35 cm)

Wall street Stockbroker 2008/Oh, no (h. 35 cm)

Salome/Fear (h. 30 cm)

Maria Magdalene/Mercy (h. 35 cm)

Maria/Despair (h. 30 cm)

Pontius Pilatus/Dommersædet ved Gabbata (h. 40 cm)

OPRÅB!

DET FRIE AKADEMI 19 juni 2012

INTERNT FÆLLESMØDE I DET STORE ATELIER
TORS DAG D. 7. JUNI KL. 13

For ufatteligt små penge har billedkunsten gennem tiden leveret kritik, nye formdannelser, nye billedforståelser og fastholdt kvalitet som det egentlige og kvantitet som det sekundære.

Den billedkunstneriske forskning trænger ud over alt i vores samfund og danner det nyskabende grundlag, og nye værdier og nye produkter udgår herfra.

Men markedsstyring, topstyring, direkte politisk styring, kontrol, administration, bureaukrati har udhulet forskningsfrihed og kunstnerisk frihed.

Det betyder, at samfundet stivner i gold materialisme. Marked og penge skal være vores tjenere ikke vore herrer. Penge burde være samfundets katalysator for det egentlige, de værdiskabende discipliner og de produktionsbærende virksomheder.

At tjene penge på penge udhuler samfundsressourcer.

Politikerne må sætte de kritiske værdiskabende discipliner og deres institutioner fri. Dem, der har lavet alle ulykkerne, finansakroberne, bliver belønnet med milliarder af skatteyderpenge. Kunstnerne der skal få os videre, gennem den kunstneriske skabens kritiske potentiale, skæres benhårdt. Senest var Det Kongelige Danske Kunstakademi, det gik ud over: En malerskole, 1/5 af lærerstaben, to værksteder og billedhuggerens lokaler på Frederiksholms Kanal røg sidste år.

Vi opretter d. 19 juni 2012 for en dag Det Frie Akademi i Det Store Atelier i Frederiksholms kanal 28 B for at producere en Avis/Pamflet/Adresse med følgende enkle overskrift:

HVORDAN KOMMER VI VIDERE?

Forslag til dagens emner, alle er velkomne til at forsætte listen:

Har samfundet brug for kunst

Har kunsten brug for et Akademi

Har Akademiet brug for et rum

Har Akademiet brug for sin tradition

Har kunsten brug for sin historie

Lukker Kunstakademiet?!

ÅBENT AKADEMI

Har samfundet brug for kunst?
Har kunsten brug for akademiet?
Har akademiet brug for et rum?

Produktion af publikation

Tirsdag d. 19. juni

kl. 10-22

Frederiksholms Kanal 28b

Det Kgl. Danske Kunstakademi

Redaktion:

Billedkunstskolernes

Studerende

Alle og alles bidrag er velkomne!

www.kunstakademiet.dk/aktivitet/statelier.php/

Har kunsten brug for en ny kritisk virksomhed der dækker den nye globale kunstscene

Har kunsten brug for en ny værkkategori

Har kunsten stadig mening som en selvstændig fysisk erkendelsesform gennem vore sanser

Har kunsten brug for modernismens autonomi

Har avantgarde begrebet en mening i det 21. århundrede

Har ... ?

ÅBENT REDAKTIONS- OG PLANLÆGNINGSMØDE PÅ TORS DAG D. 7. FOR ALLE STUDERENDE OG ANSATTE.

Fortsættelse følger søndag d. 19. juni 2012 fra kl. 10.00 til kl. ?, alle der brænder for kunsten, livet og kærligheden er velkomne.

En række gæstereaktører vil deltage i diskussionen i løbet af dagen, forslag til redaktører modtages gerne.

LUKKER KUNSTAKADEMIET?!

HAR SAMFUNDET
BRUG FOR KUNST?

HAR KUNSTEN
BRUG FOR AKADEMIET?

HAR AKADEMIET
BRUG FOR ET RUM?

ÅBENT AKADEMI

Frederiksholms Kanal 28B kl. 10-22

Alle der ønsker at bidrage er velkomne

Tirsdag d. 19. juni
opretter vi et
Å B E N T
A k a d e m i

Vi laver en
publikation
på dagen ved
fælles hjælp

Avisen bliver trykt
på Eks-skolens trykkeri
og udgivet til Rundgang

Ved redaktionens afslutning serveres økologedepølser fra Stenalt og øl m.m.

Komiteen for Billedhuggerenskolens Frederiksholms Kanals fremtid

CALLOUT!

THE FREE ACADEMY, JUNE 19TH 2012

For incredibly small amounts of money, visual art has throughout time delivered criticism, new formations, new visual understandings and maintained quality as the primary and quantity as the secondary.

The artistic research appears everywhere in our society and forms the innovative basis, from which new values and products emerge.

Market control, top-down control, direct political control, control, administration and bureaucracy has eroded academic freedom and artistic freedom.

Those who have made all the mistakes, the financial acrobats, are rewarded with millions of the taxpayer's money. The artists who are supposed to bring us forward, through the critical potential of artistic creation, are cut ruthlessly. Especially the Royal Danish Academy of Fine Arts suffered: A school of painting, 1/5 of the teaching staff, two workshops and the sculptor school premises at Frederiksholms kanal, were cut last year.

This means that society stiffens in materialism. Market and money must be our servants, not our masters. They should be society's catalyst for the real, the value-producing disciplines and the companies that bear production.

Making money on money erodes community resources. Politicians must set the critical value producing disciplines and their institutions free.

On June 19th, 2012 for a day, we set up The Free Academy in The Big Studio in Frederiksholms kanal 28 B, to

produce a newspaper / pamphlet / Address with the following simple headline:

HOW DO WE CONTINUE?

Proposal for today's topics, everyone is welcome to continue the list:

- Does society need art
- Does art need an academy
- Does the Academy need a space
- Does the Academy need its tradition
- Does art need its history
- Does art need a new critical business covering the new global art scene
- Does art need a new category
- Does art still hold significance as an independent physical mode of perception through our senses
- Does art need modernisms autonomy
- Does the concept of avant-garde still hold meaning in the 21st century
- Does ... ?

To be continued on Sunday June 19th 2012 from 10.00 till ?, All who are passionate about art, life and love are welcome.

A number of guest editors will participate in the discussion during the day, proposals to editors welcome.

At the end of the day, we will serve organic goats sausages from Stenalt and beer etc.

Committee for the future of Frederiksholms kanal's sculpture school

Eks-Skolens Trykkeri startet 1972, må ses som en videreførelse af de kunstneriske ideer og holdninger der udvikledes i 60'erne, i Danmark i særdeleshed på den Eksperimenterende Kunstscole, kaldet Eks-skolen, startet i 1961 af maleren Poul Gernes og kunsthistoriker Troels Andersen.

Tale ved Eks-Skolens Trykkeri 40 års jubilæumsfest, uddrag 31.august

At have en drøm, at forestille sig verden på en ny måde, at få et syn, en vision. Fra det helt banale, et nyt køkken til det helt ultimative et nyt samfund, har mennesket den særlige evne at kunne forestille sig ting, begivenheder, der er ikke eksisterende, imaginære frit opfundne muligheder og af og til realisere disse forestillinger i virkelighedens verden, nogen gange til vores bedste, beklageligvis lige så ofte til det værre.

For 40 år siden 1.januar 1972 startede eks-skolens trykkeri i en iskold uopvarmet kælder under en gård, hvor pudset dryssede ned i maskinen, anatomisk institut havde lig stående i store plastikkar og alverdens plakater og tryksager fra de sidste 6 års undergrund lå i store stabler.

Herefter er resten historie, som talen her ikke overkommer, men i 1976 endte vi, efter en lidt om-

tumlet periode her og der, på Nørrebrogade, med en lidt mere ydmyg udgave af en drøm der ikke ville gå væk, i løbet af 70'erne blev flere og flere fuldtids arbejdende, der kom forlag og udgivelser, kunstryk, en slags galleri osv. Maskiner blev købt, oplag steg, det blev mere professionelt, vi kom i litografisk forbund.

Vi elskede de faglige organisationer så højt, at vi tilbød at reformere dem fuldstændigt efter vores model, de elskede ikke os, dumt af dem, set i bakspejlets generende lys.

The Ex-school's printing department which started in 1972, must be seen as a continuation of the artistic ideas and attitudes that developed in the 60s, in Denmark especially at the Experimental Art School, also know as The Ex-school, which was started in 1961 by the painter Poul Gernes and art historian Troels Andersen.

Speech at the 40th anniversary of The Ex-School's printing department, excerpt August 31st

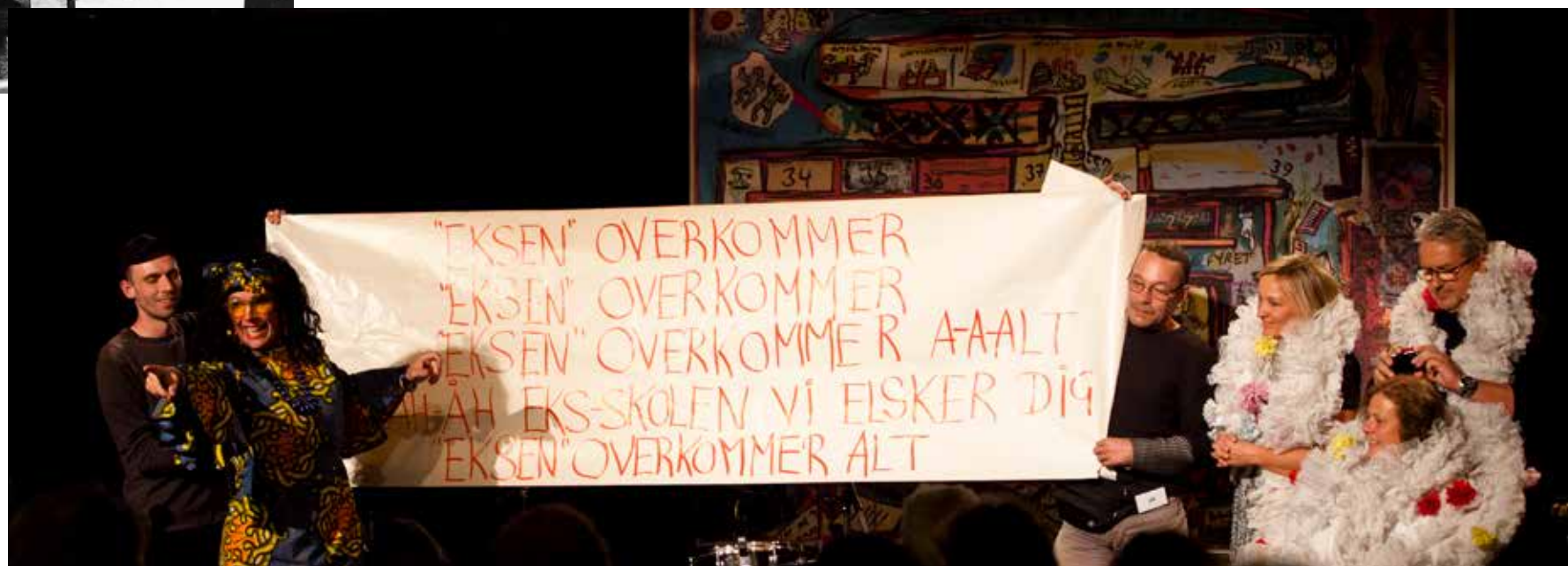
To have a dream, to imagine the world in a new way, to have a vision. From the completely banal – a new kitchen, to the very ultimate – a new society, man has

the special ability to imagine things, events that are non-existent, imaginary, freely invented possibilities and to sometimes realise these ideas in the real world, sometimes for the better, unfortunately as often though, sometimes for the worse.

40 years ago, January 1st 1972, the ex-school's printing department started out in an ice cold unheated basement under a farm. Wall plaster sprinkled down into the machinery, the anatomical institute had dead bodies lying in large plastic tubs and all sorts of posters and publications from the last 6 years underground lay in large piles.

Then the rest is history, which this speech cannot overcome. In 1976 we ended up, after a somewhat tumultuous period here and there, in Nørrebrogade, with a slightly more humble version of a dream that would not go away. During the 70's more and more people became full-time workers. Publishers came and publications appeared as well as art prints, a kind of gallery and so on. Machines were bought, the number of editions rose, it became more professional, and we joined the lithographic federation.

We loved the unions so much that we offered to reform them completely according to our model. They did not love us, stupidly of them, looking back in hindsight.

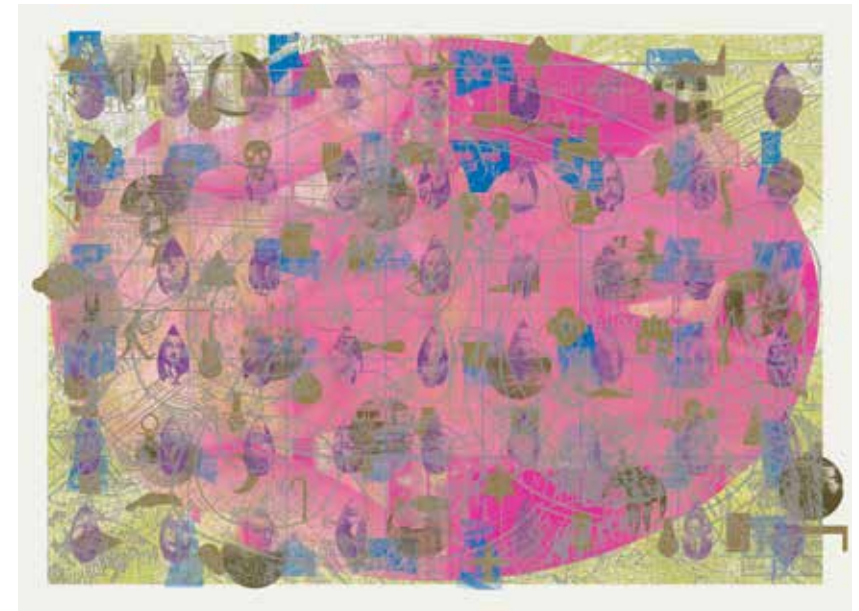

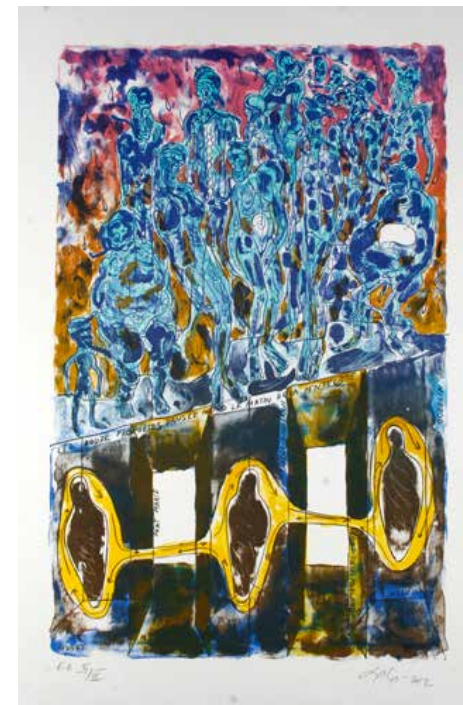

»Historien om en moder« Editions Atelier Clot, Bramsen & Georges

»Stykkevis«
For Politikens galleri
Eks-Skolens Trykkeri

»Les douze Profetes Dans le metro
Le matin De la Pentocôte«
Editions Atelier Clot, Bramsen & Georges

Plakat udført for »Nyt Europa«
Eks-Skolens Trykkeri

Folkemødet på Bornholm har foreløbigt fundet sted i 2011 og 2012, ideen er at borgere og politikere mødes i øjenhøjde over en weekend for at gå i direkte dialog, møderne er inspireret af en svensk pendant.

Untergang Des Abendlandes?

Vi lever i de underlige tider, hvor de finansakrobater, der har jongleret med vores finansielle system, som var det isolerede galaxer med egne naturlove, der har bragt realiteternes verden, som vi andre lever i, ud over sammenbruddets rand.

Disse personer og finansielle konglomerater, har i to årtier, med politisk opbakning formøbet vores værdier og dermed bragt vores vestlige, demokratiske, liberale, velfærdssamfund i en krise af usete dimensioner, ikke siden modernismens andet store utopiske eksperiment sovjetstaten brød sammen, har et etisk og æstetisk værdigrundlag mistet indflydelse og legitimitet i verdenssamfundet så hurtigt.

Under disse finansguruers usandsynligt egoistiske, grådige, hensynsløse, uetiske og i særdeleshed uæstetiske præsteskab, er det lykkedes at få den finansielle sektor til at vokse til et monstrøst skrummel, frem for at være den katalysator der skulle formidle reelle og intellektuelle ydelser mellem virksomheder, institutioner og borgere.

Altså finansverdenen i en tjenende, ydmyg rolle til alles bedste. Men vi er havnet i en virkelighed, hvor det ikke længere er jordens ressourcer, vores etiske værdinormer, vores kunst og videnskab, vores produktive virksomheder der er det egentlige, men finanssystemernes iboende accelererende, selvforstærkende, psykotiske akkumulation af stadig større nominelle værdier uden nogen sammenhæng med de faktiske forhold i jernindustrien.

Det er en finansiell kernenedsmeltning, der er løbet løbsk.

The people's meeting on Bornholm has so far taken place in 2011 and 2012. The idea is that, during a weekend, citizens and politicians meet at eye level and go into direct dialogue. The meetings are inspired by a Swedish equivalent.

The Downfall of the Occident?

We live in strange times. Those financial acrobats, who have juggled with our financial system as if it were an isolated galaxy with its own laws of nature, have brought the real world, in which the rest of us live, to the brink of collapse.

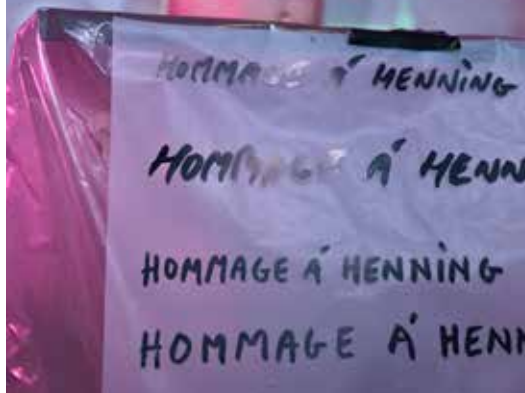
These individuals and financial conglomerates have, for two decades with political support, squandered our values and thus brought our Western, democratic, liberal, welfare society into a crisis of unprecedented dimensions. Not since modernism's second great utopian experiment, the Soviet state, collapsed, has an ethical and aesthetic set of values lost influence and legitimacy in the international community so quickly.

Under these financial gurus' unlikely selfish, greedy, unscrupulous, unethical and, in particular, unaesthetic priesthood, they have succeeded in getting the financial sector to grow to a monstrosity, rather than it being the catalyst that would disseminate real and intellectual services between companies, institutions and citizens (the financial world in a serving, humble role for the better of everyone). Instead we have ended up in a reality where it is no longer the earth's resources, our ethical values and norms, our art and science or our productive enterprises that are the main thing. Instead it is the financial system's inherent accelerating, self-reinforcing, psychotic accumulation of increasingly nominal values without any connection with the actual conditions in the iron industry.

It is a financial core meltdown that has run amok.

I am no.1
*Hommage á Henning/
homage to Henning*

October 31st 2012,
FLUXUS FOLK FEST,
50 YEARS OF FLUXUS

Byens lys/City lights,
Freetown Christiania

SPØRGER JØRGEN STADIG?

Ikke alle spørgsmål kræver svar, men alle svar kræver et spørgsmål.

IS NOT ENOUGH! ONE RELIGION

Tro starter når viden stopper – uden tvivl ingen tro.

»One religion is not enough«

I forbindelse med aktionen »De betroede talenter – ABC for nybegyndere i politisk retorik« under folkemødet på Bornholm 2011, Hotel Gæstegiveren. Under aktionen dyppedes et Dannebrog's flag i gips og som derefter omsvøbte Toraen, Bibelen, Koranen og dagens aviser. Siden blev det shellackeret og patineret, en bundplade i sandsten fra det hellige land, med ordet Gud sandblæst i sten på 5 forskellige sprog, i en glasmontré. Ved værket høres lyden af Henning Christiansens musik.

Placeret i Politikens hus

»One religion is not enough«

In relation to the performance, »The entrusted talents – ABC for beginners in political rhetoric«, at the peoples meeting in Bornholm, 2011, Hotel Gæstegiveren.

During the performance, the Dannebrog flag is dipped in plaster and wrapped around the books of the Torah, The Bible, The Quran and today's papers. Later it was coated in shellac and platinum, a base plate was created in sandstone from the holy land, with the word God sandblasted into the stone in 5 different languages, then topped with a glass case. At the piece, one will hear the sound of Henning Christiansen's music.

Placed in Politikens hus (Newspaper house)

og hævet havbund, forskydninger i jordlag gennem millioner af år, en slags mindets arkæologi, hvor en stump ditten datten kan sætte en kæde af refleksioner og sammenhænge i spil. (Daniel Spoerri)

Men der er ikke tale om objekt trouvé eller collage eller 60'ernes anonyme objektkunst, spilteorier og slet ikke en postmoderne relativisme ...

Jorden er flad (60'erne)

50'ernes tillidsmænd og kvinder drømmer om fremtiden fra basis, men med rod i organisationer, partier, og ideologi, i et hierarkisk, repræsentativt demokratisk samfund.

Ville 60'ernes »tillidsmænd og kvinder« i ungdomsoprøret, blomsterbørn, hippier, flippere slumstormere, aktivister, kært barn har mange navne, hverken have organisationer, partier, ideologier og slet ikke et hierarkisk, repræsentativt politisk system.

Vi mente demokratiet skulle ind i sin næste fase, vi stillede spørgsmåls tegn ved enhver autoritet, enhver institution, enhver vedtagen sandhed skulle diskuteres, intet tages for givet, det var begreber som selvorganisering, selvforvaltning, nærdemokrati, gruppedannelse, udenomsparlamentarisme, det gjaldt også for individet.

Vi forestillede os at vores afgrænsede identitets opfattelse var et resultat af det vestlige materialistiske livssyn og derfor begrænsende, at menneskets mangfoldige muligheder gik tabt i dette stivnede samfund og hvis det frisattes ville samfundet blomstre i kærlighed, fællesskab og frihed. (Flower Power kaldet)

Jeg skrev en tekst »om at være en tilstand ikke en identitet«, ungdomsoprørets ide om at kærlighed skulle være det bærende i samfundet, ligger tæt på det kristne universielle kærligheds bud »du skal elske din fjende« og litteraturen om de urkristne menigheder, 1700-tallets tidlige utopiske socialister, Thomas Moores Utopia, Charles Fouriers phalansteres, de forskellige verdensreligioner, for mange blev østens filosofi en inspiration, man ledte efter alternativer til vestens materialisme.

Man ville ophæve skellet mellem det private og det politiske, mellem individ og samfund, alt var politisk, selv den tilsyneladende mest banale handling udsprang af og får politiske konsekvenser.

Privatlivets fred var lig med at udelukke sig fra fællesskabet.

Og dermed en del af statens kontrol med individet osv. Man var sit eget politiske parti ...

Som i et spejl (FAKE) (70'erne)

... erfaringer i 70'ernes forsøg på at realisere 60'ernes utopiske drømmerier i konkrete sociale eksperimenter.

Jeg må kort foregribe, noget der egentlig hørte hjemme i min afslutning på foredraget idag, men er nødvendigt nu, vi kaldte i 60'erne ikke længere vores kunstneriske aktivitet skulptur, men brugte begreber som objekt, model, installation, aktion.

Objektbegrebet var »das ding an sich« det konkrete objekt var hvad det var.

Et fænomen af materialer og de former kultur, egenskaber og tilfældigheder havde forårsaget.

Det var et ikke »sprogligt« udtryk, hvor kunstnerens indgriben skulle være så anonym og minimal som muligt.

Modelbegrebet betyder at modellen (skulpturen) er en model til noget, det betyder at den måde objektets materialer og elementer er udformet på

indeholder organisatoriske principper, der kunne omsættes til at forstå og forny sociale processer, den skulpturelle model opfattes derfor som eksemplarisk i ideel forstand.

Installationen er der hvor disse to begreber frigør sig fra det fysiske objekt.

Med sin adskillelse mellem tingen og betragteren. Objekt her – betragter der. Installationen erobrer hele rummet, hvor tilskueren, i det øjeblik vedkommende træder ind i installationsrummet ikke, længere kun er betragter, men inddrages fysisk i kunsten.

Aktioner, happening, events, pieces, begreber der inddrager tiden som et materiale, ikke kun beskuerens tid, men kunstværket som en begivenhed der udstrækker sig i tid, nu og her.

De forskellige betegnelser udtrykker forskellige niveauer for kunstnerens rolle og publikums inddragelse.

De unge kunstnere idag anvender begrebet performance, nu er det blevet en genre blandt flere.

Det var netop den afgørende diskussion op gennem 60'erne, ville kunstbegrebet forblive intakt, udvidet med en række nye teknologier og genrer, eller var det en total sprængning af både det klassiske og moderne kunstbegreb, og fremkomsten af et helt nyt udvidet kunstbegreb, hvor kunstværket som fysisk genstand ikke længere kunne udvikle nye erkendelser.

Det er også afgørende for mine minder om disse år at præcisere den afgørende forskel på ungdomsoprøret og studenteroprøret. Selvom de udspringer af samme vilje til at udvikle og udvide begreberne og gøre op med de fastlåste rammer for demokratiets institutioner, så udviklede studenteroprøret sig over tid til en i vist omfang rigid marxistisk dogmatik.

Hvor den del af ungdomsoprøret jeg mindes, selvfølgelig var inspireret af socialismen, og anarkistiske syndikalistiske, kooperative ideer, ledte efter realiserende forbilleder, men vi var også optaget af 1800 tallets libertære bevægelser af urkristne og andre tidlige samfunds modeller. Venstrefløjens senere begejstring for staten som en løsning, havde vi overhovedet ikke.

For mig er det en væsentlig grund til, at centrum venstre har mistet sin radikalitet og er blevet en konservativ forsvarer af det eksisterende, selv om den globale udfordring kræver helt nye svar ...

Ved slutningen af 60'erne kan man summarisk konkludere, at vi afviser staten og dens institutioner og forsøger konkret at ...

Riv dette Tempel ned (80'erne)

... lidt mere ydmyge, med nye drømme om i en måske mere afgrænset fysisk forstand at forskønne samfundet med det kunstneriske formsprog, i det offentlige, fælles rum, i 70'erne parallelt med Poul Gernes arbejde med Herlev Sygehus og oprettelsen af Arme og Ben, fulgte en række teoretiske og ideologiske diskussioner om arkitektur og billedkunst, Eks-skolens udgangspunkt i Bauhaus og de russiske konstruktivister blev taget op i en kritik af det i 70'erne dominerende industrielle montage byggeri (Vejle-åparken, Vollsrose, Gellerupplan, Tåstrupgård, Høje Gladsaxe, byggerier i Ballerup, Rødovre osv), diskussionerne op gennem 70'erne og 80'erne var, skulle man vende ryggen til og lave sin skulptur, skulle kunsten demonstrere og udstille tidens åndløse grimme byggeri, skulle man forskønne det med dekoration og glade farver, skulle man aktivt gå ind i dialog med borgere, kommunalbestyrelser, lokale medier, arkitekter, ingeniører og skulle svaret være et opdragende, pædagogisk projekt hvor man dels

brugte de industrielle teknikker og materialer, mere levende og skulpturelt, dels inddrog traditionelle materialer og håndværk, og for at besværliggøre den billedkunstneriske diskurs var der især arkitekter der noget misforstået tog en filosofisk, litterær diskussion, altså, om der kunne defineres en postmoderne bevidsthed, altså fandtes et postmoderne rum eller sen moderne paradigmeskift og gjorde det til arkitektoniske stipasticher.

Det postmoderne som ramme for en forståelse af hvorledes man kom videre efter det de facto opgør med modernismes idealistiske forståelse af sig selv som den evige fornyer og permanente avantgarde, og opgøret med de ideologier den sociale og politiske legitimerende modernisme projekt, samt afvisningen af modernitetens kultur darwinistiske forestilling om at alt nyt var bedre end alt gammelt og at enhver udvikling per definition afskaffede det der var, krævede nye måder at beskrive hvordan vi kommer videre, men da man mente at kunne skabe en postmoderne stil som mente at alt kunne genbruges da man ikke alene befriede traditionen for det modernes tyranni, men at mennesket blev befriet for moralsk ansvar for sine kunstnerisk/arkitektonisk valg, rettede man bager for smed.

Uanset tidsånd er den enkelte forpligtiget på sine handlinger som menneske, som kunstner, dette blev ignoreret af den vulgære udgave af det postmoderne, som udartede til ren opportunisme, det var som en røst fra graven, og det er det egentligt i overvejende grad stadig.

DEMOKRATI TIL SALG (90'erne)

Vi forlod i sidste foredrag 80'erne med to såkaldt kommunistiske systemers to forskellige måder at møde den globale udfordring på, kineserne

Uddrag fra ca. 9 timers Mands Minde foredrag holdt i Vartov ml. 8 september og 9 oktober.

50'erne og Barneto

... Det hedder Mands Minde og det må vel betyde, det jeg mindes i den tid jeg har levet, d.v.s de 6 årtier jeg husker, de første 3 år i 40'erne står hen i tågerne, men skal dog nævnes.

Nu er at mindes vel ikke det samme som at huske, at huske er mere målrettet, man skal huske at slukke lyset f.eks., men det hedder selvfølgelig også; jeg husker det, som var det i går, men også her betyder huske netop noget konkret, at det netop var sådan, det var.

At mindes betyder at tiden og begivenhederne og personerne glider sammen i billeder, en sommer, en dag ved stranden, en rejse, barndommens søndage, men om det lige var før eller lidt senere, om denne eller hin person var der den ene eller anden søndag, væves sammen i et bølgende tæppe, hvor steder og personer blaffer ud og ind i erindringen, at mindes og erindre ligner mere hinanden, at huske og vide er en anden kategori.

Jeg mindes og erindrer, det bliver de lag, der nu har lejret sig, med de forskydninger senere tiders omvæltninger forårsager, en erindringens geologi, hvor forestillinger dukker op ofte uventede steder, pga. isens tryk

der behårdt ryddede Den Himmelske Freds Plads og Gorbatjovs Glasnost som følge af den Berlin murs fald.

I Vesten var det Reagan, Thatcher og Milton Friedman der satte den nye liberalistiske dagsorden. Rusland er et maføse, halv til hel korrumpet pseudo demokrati, med oligarker som er blevet hovedrige på de manges bekostning, og Kina et behårdt statskapitalistisk samfund, med store korrupsions og forurenings problemer, men med vækst rater der tiltrækker alverdens firmaer.

En klog mand bemærkede at hvis befielsen af østeuropa var sket uden Reagan og Thatchers ultraliberalisme, kunne forløbet have været mere harmonisk, hvem ved.

Vestens efterfølgende hybris gjorde at vi de følgende 2 årtier soldede både vores materielle forspring og moralske legitimitet op, og idag har mistet begge dele.

Nu i 90'erne fik følgeskab af new public management, eller new corporate government, som skulle indføre ny liberalismens velsignelser i det offentlige, resultatet af disse bevægelser fra 80'erne og 90'erne ser vi idag finanskrise, realøkonomisk krise og demokratier og borgere der er sat ud af spillet, vi er alle blevet forbrugere for den globale finans som hytter sig selv og lader fanden tage os andre.

I starten var mange begejstrede, det gav tilsyneladende de forskellige offentlige områder større frihed indenfor deres bevillinger og formål, men resultat kontrakterne skulle opfyldes, det skulle måles, og offentlige opgaver skulle privatiseres og kunne udbydes i fri konkurrence, de skulle kunne beskrives ned i den mindste detalje, for at kunne alt dette blev et stadigt større antal personer ansat for at kontrollere, måle, beskrive, udbyde mm.

Op til 00'erne var der vel stadig en vis demokratisk styring og en vis tro på at det var en mere effektiv brug af samfundets ressourcer og stadig var

institutionernes integritet nogenlunde intakt, men alligevel var det i dette årti at demokratiet og dets institutioner som majsommeligt, ofte med store omkostninger, var opbygget i vesten gennem et par århundreder, blev solgt til den globale finansverden.

Der var dog op gennem 90'erne stadig politikere med stor venneration og respekt for de store kulturinstitutioner, ligesom det var i denne periode Danmark satte en stærk miljømæssig dagsorden, det gjorde vel at mange reagerede for sent, den repressive tolerance havde endnu gang gjort sin gavn, og da fælden klappede med et politisk flertal var løbet åbenbart kørt, men om ulykkerne der fulgte næste gang ...

... Mange fra 60'erne og 70'ernes eksperimenter får tømmermænd, jeg skal ikke udbrede mig om personlige forhold, men de private problemer kom til at fylde meget i de næste mange år, det er livet, det giver også mange glæder og man bliver mere ydmyg over for tilværelsen, men tænker tilbage, på hvor travlt man havde med at frelse verden, at man glemte bjælken i sit eget øje og kommer Lennon sangen i hu ... life is what happens to you while your busy making other plans ...

Da kærligheden netop kræver identifikation med den anden, at man overgiver sig, giver sig hen, giver slip, er i et med den elskede, har kærligheden det svært, når egoet skal dyrkes. Men trods alt står solen op imorgen, livet er smukt og livet er fuld af smukke mennesker, og på trods af alt er kærligheden stadig stærkest og størst af alt. Noget så perfekt må dø. Om vore dages gennem pornoinficerede kultur, hvor helt små piger ligner sexobjekter, og vi får det hele serveret i tide og utide, hvor der er partner bytte, swingerklubber, netdating osv., så gør os mere frie og lykkelige må den enkelte selv vælge. Men det er som nissen flytter med, i ophidselsens øjeblik oplever vi beruselse og hengivelse, men modet til at være loyal sættes ikke højt hos tidens trendsættere. Vi er ifølge Kierkegaard blevet en kultur af æsteter, dvs nydere, og nydelsen er en kort gæst. Men måske er kærlighedens største problem hverken porno, menneskehandel, forskruede imamer, nykristne tosser eller tilfældige knald, men os selv, vi er blevet vores eget projekt, vores egocentrisme er blevet ekstrem og giver stress, angst osv.

Men jalousi, ensomhed, forsmået tilbedelse, afvisning, generthed, mindreværd trives både dengang som nu, det kan der ikke lovgives om. Bedrag, løgn, undertrykkelse, vold ligeledes, her forsøger man at lovgive. Fra naturens side er vi udstyret med lyst og begær for at sikre vores arts videreførelse, tidligere i historien hos os og stadig i mange traditions bundne kulturer og samfund er kontrollen med lyst og begær sikringen af slægtens videreførelse og en mulighed for større og mindre politiske alliancer.

Kundskabens enhed og kundskabens mangfoldighed (00'erne)

Kan man mindes nutiden, kan man mindes 00'erne, eller har vi overskredet grænsen for disse foredrags ide.

Er begivenheder indenfor et årti ikke noget man husker? Selvom ens korttidshukommelse ikke bliver mere imponerende med årene, har tidens nådige tand nok endnu ikke gnavet længe nok.

Et par bemærkninger om de første 10 år i 00'erne til afslutning kommer dog her.

Da Fogh regeringen trådte til reagerede mine centrum venstre venner, som om det var jordens undergang, tæt på, måske men alligevel, lettere hysterisk.

Jeg trådte af som som formand for det særlige bygningssyn, da Svend Auken var den minister der havde indsat mig, og jeg ønskede ikke en anden dagsorden.

Omvendt da Brian Mikkelsen spurgte om jeg ville deltage i Kanonudvalget var mit resonnement jeg er demokrat, demokratiet har talt, jeg er kunstner han er fagminister for mit område, er denne diskussion om vores værdier relevant, ja, vi arbejder på sagen.

Kanonprojektet var og er problematisk, men hvad er udfordringerne og svarene i disse digitale tider hvor informations mængden er eksploderet samtidigt med oplysningen er imploderet.

Hvad hjælper adgangen til millioner af oplysninger hvis vi ikke har forudsætningen for at finde den ene vi skal bruge.

Hvorledes navigerer vi i et globalt kulturrum, hvis vi ikke kender vores eget.

Kritik er godt, men følges det ikke op af andre konstruktive perspektiver holder det ikke, i et ti år hvor Fogh soldede vores velstand op, svigtede centrum-venstre arbejdet med at fortælle en ny historie.

Idag er der så pludselig nogen der savner Brian Mikkelsen da Uffe Elbæk og hans regering endnu ikke har en ny fortælling, de mener oven i købet Brian Mikkelsens kultur konservatisme skulle have styrket kulturinstitutionerne.

Intet kan være mere forkert, de konservatives tragedie er, de lagde ryg til den største massakre på vores store kulturbærende institutioner i mands minde, Nationalmuseet, Statens museum for kunst, Kunstudannelserne osv. blev rundbarberet med 20-40 %'s nedskæringer, under V-K s regime.

Disse anstalter for såkaldte smagsdommere fik kniven, så når Uffe Elbæk mener at vi i Danmark skal være glade for at han ikke skærer kulturbudgetterne med 25 % som andre lande i EU, så er det fordi det er gjort.

Man skulle mene at dem der blev fede i 00'erne og dem der lavede ulykkerne i 00'erne skulle betale ved den krisens såkaldte kasse 1, men nej vi skal alle bidrage til genopretningen, magre som fede, Hvorfor det?

Fogh og Pias historie med en bastard af nyliberalisme, nationalisme, selektiv socialpolitik, xenofobi og skattestop, er solgt og købt af flertallet.

Nu ved vi at sandheden om samfundet er, at det er erhvervslivet der giver velfærd, så alt for erhvervslivet, fra fri forskning til faktura, fra fri kunst til oplevelsesøkonomi, alle offentlige funktioner skal privatiseres og udbydes på markedet, vi skal konkurrere på lavere skat, lavere lønninger, færre restriktioner, ringere miljø, større forbrug.

Hvad er så den historie det nye flertal da vil fortælle?

Hidtil den samme blot lidt bedre miljø, lidt højere lønninger, lidt mindre privatisering osv. grundlæggende samme historie blot en light udgave.

Man forsøger at peppe det op med unge friske ministre, påtaget jovialitet, dybe beroligende stemmer, sådan er det jo, og så stiletterne.

Denne nyrationalistiske regering, lever i den klassiske fysiks verden, Newton osv. den vi umiddelbart sanser, og det er klogt nok, men med Marx in mente så har det ikke kun været en succes at videnskabeliggøre livet, som samfundet var en stor mekanik, hvor det blot gælder om at smøre tandhjulene rigtigt, så skal Adam nok forudsige en lykkelig fremtid.

Men Einsteins relativitetsteori og Bohrs kvantemekaniske princip sprængte den klassiske fysik, og selv om det er i atomernes verden har det erkendelsesmæssige konsekvenser der ikke kan overlades til markedsstatistikere og generalister.

Bohr taler derfor både om kundskabens enhed og kundskabens mangfoldighed.

Selvfølgelig skal vi have dygtige virksomhedsledere og et innovativt, fremadrettet erhvervsliv og gode købmænd det er afgørende for ethvert samfund.

Men uden veluddannede, motiverede, initiativrige, medskabende medarbejdere, en god infrastruktur, et stærkt uafhængigt universitetsmiljø og et nyskabende stærkt kunst og kulturliv, er der ikke meget samfund, og slet ingen velfærd.

De taler om krise og vi skal spænde livremmen ind og forbruge endnu mere og belaste miljøet nok et hak.

Der er ikke krise, verden udvikler sig sådan, verden har forandret sig, og skabes hele tiden, den globale virkelighed er kommet til os på den hårde måde, der skal fortælles nye historier, det gamle politiske oratorium dur ikke, når vi skal navigere ind i en langt mere kompleks virkelighed.

Fogh light er for let, men disse nyrationalistes tyrker tro på en økonomisk mekanik der endnu engang kan trækkes op gør dem blinde.

»Smagsdommere« filosoffer, forfattere, kunstnere, filmfolk, humanister, naturvidenskabsfolk, de der fortæller alle de nye historier, politik er evnen til at gøre det, en demokratisk valgt politiker skal kunne, med det levende ord, samle alle disse historier til en stor almen fortælling om hvordan vi møder de nye udfordringer hvor livet ikke er mere og mere, men mindre og bedre, hvor det bedste fra vores historie og tradition skal møde det bedste fra nutidens mest fremragende teknologier og erkendelser.

Fremtidens forbrug er skønhed, kærlighed, kunst, musik, litteratur, natur og os selv, mennesket ...

Sarkofag

Model i 1:5 udført på foranledning af Hendes Majestæt Dronningen og Hans Kgl. Højhed Prinsgemalen.

Basens 7 niveauer er tænkt i fransk sandsten.

De 3 søjler i dansk granit, færøsk basalt og grønlandsk marmor.

Elefanhovederne er støbt i sølv.

Selve »Sarkofagen« er i støbt glas, figurerne af regentparret udføres som et hulrum i glasset, ætset på indersiden.

Øverst allegorier, heraldik, symboler i forgyldt bronze.

Efter aftale med menighedsrådet ved Roskilde Domkirke opstilles »Sarkofagen« i Sankt Birgittes Kapel.

Billedet side 28 er mock-up i gips, Roskilde Domkirke.

Sarcophagus

Model in 1:5 made upon request by Her Majesty The Queen and His Royal Highness The Prince Consort.

The 7 layers of the base is thought to be French sandstone.

The 3 columns, in Danish granite, Faroese basalt and Greenlandic marble.

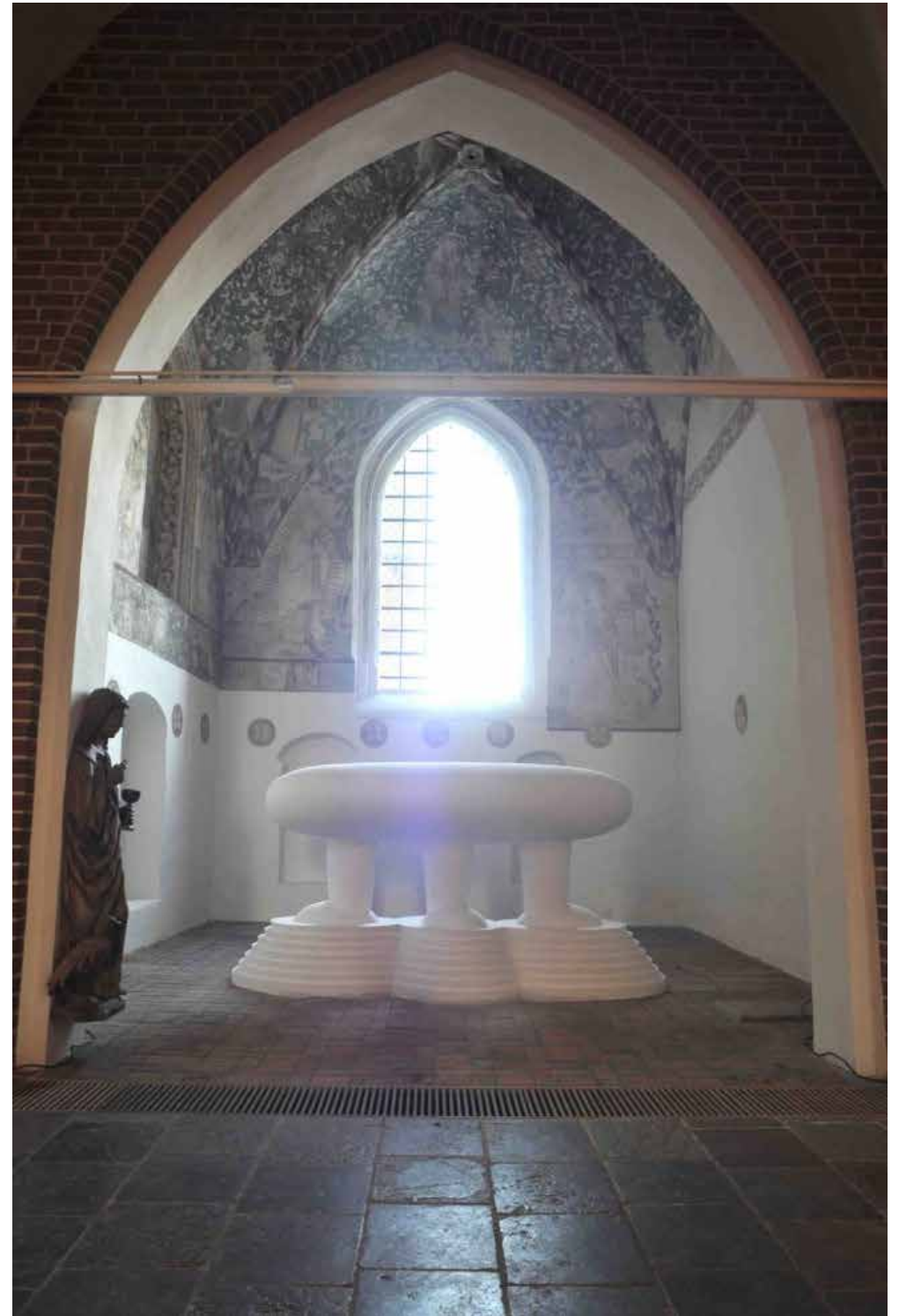
The elephant heads are cast in silver.

The »Sarcophagus« it self is cast in glass, the figures of the royal couple are made as a cavity within the glass, etched on the inside.

At the top, allegories, heraldry and symbols in gilt bronze.

After appointment with the parish council of Roskilde Cathedral, the »Sarcophagus« is set up in Saint Birgittes Chapel.

The image on page 28 is a mock-up in plaster, Roskilde Cathedral.

Tumlingerne På Livets Vej

4 skulpturer til PFA, 2010-2013
Barndom, Ungdom, Manddom/
Kvinddom, Alderdom.

Rustfrit stål, alpacca, bronze,
støbejern, på granit sokler. Bladguld.
Hoveder støbt i glas, med rustfri
hatte. Højde, 7 meter.

Toddlers On The Path of Life

4 sculptures for PFA, 2010-2013
Childhood, youth, manhood/
womanlihood, old age.

Stainless steel, alpacca, bronze
and cast iron, on granite plinths.
Gold leaf. Heads are cast in glass
with stainless hats. Height, 7 meters.

Skulpturelt projekt til Helligåndskirken i Flensborg

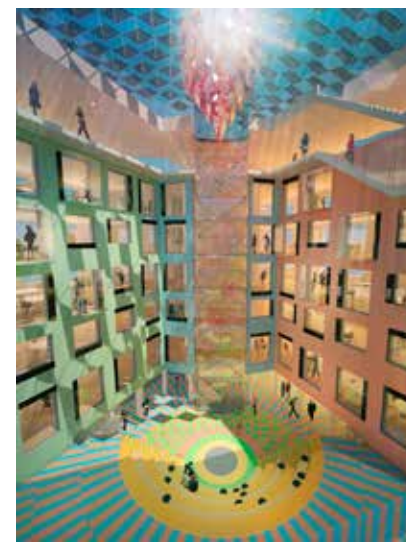
Arbejdstitel: *Helligånden og den vantro Thomas.*
 Projektet omfatter 6 blyindfattede glasmosaikker, ca. 250 cm høje
 »Bebudelsen«, »Jesu dåb« og »Jesu bortgang«
 og en fritstående bronzeportal ca 320 cm
 »Babelstårnet – Pinseunderet«

Sculptural project for the Church of the Holy Spirit, Flensburg

Working title: *The Holy Spirit and the infidel Thomas.*
 The project includes 6 stained glass mosaics, approx. 250 cm high.
 »The Annunciation«, »Baptism of Jesus« and »Death of Jesus«
 And a free standing bronze portal, approx. 320 cm
 »Tower of Babel – Pentecost miracle«

Kulturcenter i Ældre Sagens Sekretariat. Projekt til udvidelse af Ældresagens hus i Nørregade, København.

Med en ny glasoverdækning af ejendommens eksisterende gårdrum ønsker Ældre Sagen at skabe en fornyelse af huset med åbenhed og tilgængelighed omkring Ældresagen og organisationens virke for medlemmerne. Endvidere er det tanken, at også besøgende og forbigående kan benytte det overdækkede gårdrum via de to eksisterende porte mod henholdsvis Nørregade og Nørre Voldgade. Projektets idé er skabt og udviklet af Bjørn Nørgaard, professor, billedhugger i samarbejde med arkitektfirmaet Boldsen & Holm Arkitekter.

Cultural center in DaneAge's secretariat. Project for expanding DaneAge's house in Nørregade, Copenhagen.

With a new glass roof over the property's existing courtyard, DaneAge wants to create an innovation of the house, bringing openness and accessibility to DaneAge and the organization's work, for members. It is also envisaged that visitors and passers-by can use the covered courtyard via the two existing ports, in respectively Nørregade and Nørre Voldgade. The idea of the project was created and developed by Bjørn Nørgaard, professor and sculptor, in collaboration with Architectural firm, Boldsen & Holm architects.

**VM i Østersåbning,
Frederiksberg Runddel**

Jakob Mielcke fra Mielcke og Hurtigkarl, spurgte om jeg kunne bruge 2000 østersskaller til en skulpturel event, vi udførte et solkors da østers er det tætteste på at spise solens stråler. Assistenten var Stina.

**World Cup in oyster opening,
Frederiksberg Roundabout**

Jakob Mielcke from Mielcke and Hurtigkarl, asked if I could use the 2000 oyster shells for a sculptural event. We did a sun cross because oysters are the closest thing to eating sunbeams. The assistant was Stina.

Siden 2002 har jeg været kunstnerisk konsulent på det nye byområde Søndergård ved Måløv station i Ballerup kommune. En af funktionerne var at udarbejde en kunstplan for området, da grundejerne indbetalte en procentsats af grundværdien til en lokal kunstpulje. Et af de projekter der lykkedes er »Sokkelkunst«, hvor jeg har inviteret 5 kollegaer til på sokler, i forskellige moduler inden for et defineret rumfang, at udføre en bronzefigur. FOS, Tove Storch, Sophie Kalkau, Martin Erik Andersen og Lone Haugård Madsen sagde ja og nu står de der.

Since 2002 I have been the artistic consultant for the new urban space, Søndergård, at Måløv station in Ballerup. One of the functions was to develop an art plan for the area, as the property owners were paying a percentage of land value to a local art pool. One of the projects that succeeded is »Plinth art«. I have invited 5 colleagues to, on plinths and in different modules within a defined volume, to create a bronze figure. FOS, Tove Storch, Sophie Kalkau, Martin Erik Andersen and Lone Haugård Madsen said yes, and now they are standing there.

Når en ny broder optages i Det Kgl. Skydeselskab og Danske broderskab, afleverer broderen en malet skive, det har man gjort siden 16. århundrede hvilket gør at skydeselskabet idag råder over ca. 2000 skiver som dækker års kunst og kultur historie, denne skive har jeg malet for broder Henning Arp-Hansen.

When a new brother is admitted to The Royal Shooting Society and Danish Brotherhood, the brother will hand in a painted disc. This has been done since 16th century which means that the shooting society today disposes app. 2000 disks which cover years of art and cultural history. This disc, I painted for brother Henning Arp-Hansen.

Kunsthall 44 Møen
The Place

Kunsthall 44 Møen is an international exhibition site based on a long-standing collaboration between Møn based artists Bjørn Nørgaard, Ursula Reuter Christiansen, the deceased composer and Fluxus-artist Henning Christiansen and international actors connected with the FLUXUS-movement, with the German curator and art-collector René Block in front. Exactly those artists founded Kunstforeningen 44 Møen, who created Kunsthall 44 Møen and now runs the exhibition site.

Since the opening in 2008 the site – a former garage – has been renovated so today it is a modern exhibition space with an international perspective and high artistic standard. Because of this Kunsthall 44 Møen last year got the »Danish Art Critics Award« with this motivation, »The marvellous thing is, that at this site in Askeby faraway from the big metropol,

it has been possible to focus on a high international level in an interplay among different types of exhibitions which each time is presented very stringent. Kunsthall 44 Møen does not suffer from horror vacui; it strikes a perfect balance between contemporary art forms and the architectural framework.«

In 2010, the Building- and Landscape Architecture Association Møn presented an award to Kunsthall 44 Møen for its architectural design and how it meets the demands of contemporary art. Vordingborg municipality gave 44 Møen a »special appreciation« at the 2010 Cultural Awards.

Since the first exhibition, Imagine Mønhattan, programs of the exhibition have alternated between contemporary art and recent avant-garde including FLUXUS and conceptual art. René Block is the artistic director of the arthall.

Billedhuggerfirma Bjørn Nørgaard

Bjørn Nørgaard
Henrik Keil
Jettie Hansen
Stine Heger
Ejvind Jørgensen
Mia Yates
Morten Nørgaard Sørensen
Ida Thing
Klara Wengman

Galleri
Susanne Ottesen

Revisor
J S Revision

Advokat
Nyborg og Rørdam

Bank
Danske Bank

Fotografer krediteres

Stine Heger/Martin Lehmann/Hanne Budtz-Jørgensen/Lars Bay/Steen Gyldendal/Mette Kramer Kristensen

Opdragsgivere, Fonde, Samarbejdspartnere takkes for 2012

Ældresagen v/ Adm.Dir.Bjarne Hastrup. Menighedsrådet Ikast kirke v/ Formand Prik Rasmussen. Hofmarskallatet. Menighedsrådet ved Helligåndskirken i Flensborg. PFA Pension v. Formand Svend Askær. HEART Kunstmuseum. Hafnia v/ Stevens Vaughn og Rodney Cone. Ballerup Kommune. Ikast Kommune. Vartov, v/ Hans Grishauge. Mielcke og Hurtigkarl. Nyt Europa v/ Søren Winther Lundby. Guldagergaard (Internationalt Keramik Center). Petersen Tegl. Dir. Henning Arp-Hansen.

Ny Carlsberg fondet, A.P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney Møllers Fond til almene Formaal, Realdania Fondet.

Kangsi Art v/ Kang You Teng. Arkitekterne Boldsen og Holm. Eduard Troelsgård Rådgivende Ingeniører. Flemming Brian Nielsen Stenhuggeri. Per Hebsgaard Kunstglas. Jørgen Hansen Silketryk. Klingsey El og Lys. Ligro Lightning. Tommerup Keramiske værksted. DI Smede. Mariani Bronzestøberi Italien. Thygesen transport. Stukkatørerne Brdr. Funder. Leif Jensen Bronzestøberi. Ove Oddermose Snedkerfirma. Midtjysk Betonvare og Elementfabrik v/ Henrik Johannesen. CC Contractors Entreprenør Herning. Bo glas. Richard Andersen Vognmand Herning. Exponent. Hellerup Flytteforening. Eks-skolens trykkeri. Atelier Clot, Bramsen et Georges Paris. Thomas Holmbäck Morning. Uldall jernstøberi. Zdenek Lhotsky, Vaclav Rezac Tjekkiet.

Galleri Susanne Ottesen. Schæffergården. Kirkens korshær Galleri Hornslet. Politikens Galleri v/ Lise Ingemand. Byens Lys. Ineke Gudmundsson CEAC Xiamen.

René Block. Montana v/ Peter Lassen. Nørgaard på strøget v/ Jørgen Nørgaard. Tan Ping ViceDir. Professor CAFA Beijing. Xia de Wu Professor CAFA Beijing. Eric Messerschmidt Dir. Det danske kulturinstitut Beijing. Advokat Erik Nyborg. Malermester Klaus Bonde Larsen. Billedhugger Sigurdur Gudmundsson. Billedhugger Bård Breivik. Keramiker Ole Lislerud. Arkitekt Tage Lyneborg. Gæstgiveren v/ Henrik Lehmann. Kunstakademiets Arkitektskole. Kunstakademiets Billedskoler. Naturhistorisk Museum Århus. Den Kgl. Afstøbningsssamling. Medicinsk Museion.

Christiania Fondet. Murerlaugets Priskomite. Bisballe Prisen. Tyndplade Prisen.

PFA Brug Livet Fondet. Fondet Kanonsbådskuret no. 3. Kunsthal 44 Møen. Bamsemuseets Venner. Fotoskolen Fatamorgana. Thorvaldsen Museum. BKF, Det Kgl. Akademi for de Skønne Kunster. Den Frie Udstilling.

